

hør man række en hjælpsom Haand, og selv om det kun er Lidt, hjælper det altid til. Det er vel sandt, at det her Forslaaede ikke er Meget, men om man end ikke derved kan fylde et Hus, kunne mange Bække smaa gjøre en stor Aa, og naar der hjælpes Lidt ved een Læilighed og Lidt ved en anden, saa bliver det dog til Noget. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Nasmussen) kunde ikke forstaa, hvad „koindeligt Hushold“ var. Det glædede mig i Øvrigt, at han ikke kunde være tilfreds med Redaktionen af mit Forslag, thi saa haaber jeg i Ham at have en fast Støtte ved Bestræbelsen for at bringe Forslaget i en saadan Form, at vi kunne bruge det, og navnlig med Hensyn til Bestemmelsen om koindeligt Hushold vil denne Støtte særlig have stor Betydning. Man siger jo, at Mand og Kone kunne skabe Hinandens Lykke. Saaledes mener jeg ogsaa, at Konen ved at holde godt, propert, pænt og økonomisk Hus skaber Mandens Lykke, og naar Manden har et lykkelig Hjem, stræber han saameget mere frem efter at være Noget for Kone og Børn. Naar de Herret vilde trække Gardienerne til Side og rigtig vilde se ind i den mindre bemidlede Mandes hemmelige Værelse, vilde De se Ting, som De ikke altid vilde være glade over. Naar Fattigdom er tilstede, er det naturligvis ikke godt at holde Hus, men der kan dog altid holdes godt og propert Hus, om ogsaa det er fattigt. Naar jeg siger „koindeligt Hushold“, mener jeg naturligvis ikke, at Præmierne skulde komme dem til gode, der ere velstaaende og have Nok at holde Hus med, men derimod dem, der have Lidt at holde Hus med, for hvem Præmierne kunne være en Opfordring til at stræbe videre fremad og til at blive saa selvstændige som muligt. Den ærede Ordfører for Finantsudvalget udtalte, at det var uheldigt, at Forslaget ikke var kommet tidligere frem, og hvis den ærede Ordfører med et Par Ord vilde lode mig, at Finantsudvalget vilde tage Spørgsmaalet for og gjøre alt Muligt for at faae et Ændringsforslag frem til 3die Behandling, skulde jeg være villig til at tage mit Forslag tilbage.

Turen: Det kan jo ikke undgaa, at man, hvor saa mange forskellige Gjenstande ere under Forhandling, kommer til at springe Lidt fra det ene til det andet, og jeg skal saaledes tillade mig at gaa hen i en ganske anden Retning i end den, hvori den ærede sidste Taler bevægede sig. Jeg skal først tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Punkt, som blev omtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Nasmussen), og som er ganske besynderligt og lærevrigt. Det vedrører et Laarn eller en Værd, som er opført paa det lange Rev, der fra Sjællands Øde strækker sig i nordlig Retning ud i Kattegat. Denne Værd eller dette Laarn, der er opført langt ude paa den Del af dette Rev, som over-

fyldes af Vandet, er et Sømerke, for at være Skibene ad for dette Rev; men man har dermed villet forbinde et andet Formaal, idet man ved dette Laarn har villet komme forliste Søfolk til Hjælp. Derfor er der oppe paa Laarnet indrettet et Rum, et aflukket Værelse, og i dette findes der Proviant, der findes Vand, der findes, tror jeg, noget Brændevin, og der findes desuden et Flag. Naar nu et Skib strandet et eller andet Sted paa Revet, kan Mandstabet i Almindelighed med sine Vaade liste sig hen ad Vægsiden af Revet, indtil det naaer Laarnet; saa kryber Mandstabet derop, kuffer til for sig, nyder den Proviant, der er henlagt for det, og heiser dervfra det Flag, der ligger i Laarnet, for at Folk inde paa Land kunne se, at der er skibbrudne Søfolk ude i Laarnet, komme dem til Hjælp og bringe dem i Land. Men for at denne Indretning skal have nogen Betydning, udfordres der for det Første, at der er Proviant og Lø i det Værelse, der er i Laarnet, at der er dette Flag, som jeg har omtalt, og at der er Folk inde i Land, som se efter, om der er kommet skibbrudne Folk i Laarnet. Men nu gaar man paa Land og ser og ser, der kommer Ingen, der gaar Dage, der gaar Uger, der gaar Maaned, der gaar Aar, der er Ingen, der kommer i Laarnet, og saa bliver man kjed af det. Saa hændes det imidlertid en Dag i en Storm, at et Skib strandet, og at Skibsmændstabet kommer op i Laarnet, men saa er der hverken Proviant eller Vand eller noget Flag til at heise eller Folk til at holde Udkig. Det var virkelig dette, der skete en Gang, da et Skib strandede paa Revet. Tidligere har der inde ved Sniben været en Lodsstation, men denne er nu nedlagt. Lodserne havde den Gang Tilsyn med, at de Ting, der skulde være tilstede i Laarnet, ogsaa virkelig vare der, men efter at Lodsstationen er nedlagt, har man ingen faste Folk, der kunne tage sig deraf. Jeg maa slutte mig til det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds i hans Henvendelse til Indenrigsministeren, og forsaavidt det ikke skulde vedrøre denne, da til hans Kollega Marineministeren — en af dem maa dette Forhold dog vedrøre — om at have Opmærksomheden henvendt paa dette Punkt; thi skal dette Laarn være til nogen Nytte med Hensyn til at komme strandede Søfolk til Hjælp, maa det ogsaa være i god Orden, og saa maa der ogsaa være Nogen, som holder Udkig med det. Om man tillige, som det ærede Medlem mente, skal oprette en Rebningsstation ved Sniben, er et andet Spørgsmaal; det kan ikke uden videre afgjøres, men Forholdene maa først undersøges noget nærmere. Vil man imidlertid bevare Laarnet og det Gode, som det skal yde de Søfartende, maa det ogsaa holdes i en ordentlig Stand. — Jeg tillod mig at begjære Ordet nærmest for at fremsjøre nogle Bemærkninger om et enkelt Punkt i Betænkningen. Den ærede Ordfører gif jo de allerfleste Punkter igjennem og endte med det, der findes under Nr. 65, vedrø-